

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 lutego 2021 r. M. B., działając jako przedstawiciel ustawowy małoletniego syna K. B. (1), domagała się zasądzenia od W. C. (1) na rzecz małoletniego powoda alimentów w kwocie po 800,00 zł. miesięcznie, płatnych z góry do dnia 15-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności.

Uzasadniając swoje stanowisko podniosła, że małoletni K. jest jej synem, pochodzącym z nieformalnego związku z pozwanym, z którym rozstała się w 2006 roku. Wskazała, że od tego czasu pozwany nie interesował się dzieckiem i niełożył na jego utrzymanie, wypierając się syna, którego potrzeby są coraz większe, gdyż dorasta i wymaga bardziej kosztownej odzieży, wyżywienia, pomocy szkolnych czy też leczenia. Matka małoletniego powoda podała, że pracuje i sama ponosi wydatki związane z wynajmem mieszkania, za które płaci 1.014,00 złotych. Dodatkowo ponosi opłaty za prąd i gaz w łącznej kwocie 625,96 złotych.

W odpowiedzi na pozew W. C. (1) wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa wg norm przepisanych. Zażądał też zawieszenia postępowania do czasu rozstrzygnięcia postępowania o zabezpieczenie ojcostwa.

Zarzucił, że tydzień po tym jak uznał ojcostwo małoletniego K. B. (1) przed kierownikiem USC, M. B. poinformowała go, że małoletni nie jest jego synem, lecz dzieckiem A. B. i od 2005 roku utwierdzała go w tym przeświadczeniu, a nawet zmieniła chłopcu nazwisko. Podnosił, że złożył do Prokuratury wnioski o skierowanie do Sądu wniosku o zaprzeczenie ojcostwa w jego imieniu. Dodał też, że aktualnie pozostaje w związku małżeńskim z K. C., z którego ma sześciolletnią córkę, a w maju ma przyjść na świat ich drugie dziecko.

Wysokość ponoszonych wydatków pozwany określił zaś na kwotę około 3.500,00 złotych miesięcznie, dodając, że prowadzone są wobec niego egzekucje komornicze. Pozwany wskazywał przy tym, że wykonuje prace zarobkową w dwóch zakładach pracy,

w każdym na 1/2 etatu, a to w Zespole Szkolno – Przedszkolnym w J., gdzie zarabia około 1.164,20 złotych oraz we Wspólnocie Mieszkaniowej w G. z dochodem około 750,00 złotych. Jego żona natomiast do końca ciąży będzie otrzymywała wynagrodzenie w wysokości około 1.160,00 złotych.

Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2021 roku Sąd odmówił zawieszenia postępowania w sprawie.

W piśmie procesowym z dnia 21 lipca 2021 roku M. B. podała, że w 2007 roku wyszła za mąż, dlatego nie chciała żadnych pieniędzy od W. C. (1), gdyż ich nie potrzebowała. Aktualnie jednak rozwodzi się z mężem i jej sytuacja materialna się zmieniła, zaś jej mąż płaci na córkę O. po 500,00 złotych alimentów, wobec czego W. C. (1) również powinien wspierać finansowo swojego syna.

W toku rozprawy przed Sądem strony podtrzymały swoje stanowiska. M. B. stała na stanowisku, że W. C. (1) jest biologicznym ojcem małoletniego powoda, zaprzeczając, by kiedykolwiek mówiła inaczej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni K. B. (1), ur. (...), jest dzieckiem pochodzącym z nieformalnego związku (...) i pozwanego W. C. (1), który uznał dziecko przed kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w G. dnia 20 maja 2005 r.

/dowód: odpis zupełny aktu urodzenia – k. 4 akt/

Rodzice małoletniego do 2006 r. pozostawali w nieformalnym związku, z którego pochodzi również córka K. B. (2), która ma obecnie 22 lata.

/dowód: zeznania M. B. – k. 98 akt (min. 00:20:31 – 00:32:46 nagrania), zeznania W. C. (1) – k. 98 akt (min. 00:34:19 – 00:48:43 nagrania)/

Niedługo po narodzinach K., pozwany rozstał się z M. B., a ta związała się z A. B., z którym następnie zawarła związek małżeński. Mąż przedstawicielki ustawowej powoda traktował go jak własnego syna i tak też był odbierany w otoczeniu,

w tym w oczach córki stron K. B. (2).

/dowód: zeznania świadka K. B. (2) k. 97-98 akt (min. 00:04:37-00:12:10 nagrania), zeznania M. B. – k. 98 akt (min. 00:20:31 – 00:32:46 nagrania), zeznania W. C. (1) – k. 98 akt (min. 00:34:19 – 00:48:43 nagrania)/

W dniu 24 października 2003 r. M. B. zawarła z W. C. (1) ugodę przed sądem, na mocy której pozwany zobowiązał się łożyć na rzecz małoletniej wtedy córki stron K. C. (aktualnie B.) alimenty w kwocie po 150,00 zł miesięcznie do rąk matki dziecka oraz w miarę możliwości uzupełniać potrzeby dziecka gdy zajdzie taka potrzeba.

Alimenty na rzecz małoletniego powoda nie zostały dotychczas ustalone, mimo, że pozwany nigdy nie łożył na utrzymanie K..

/dowód: wyciąg z protokołu – k. 96 akt, okoliczności bezsporne/

Decyzją Kierownika Urzędu Stanu Cywilnego w G. z dnia 12 września 2013 r. nr USC. (...)13.2013 zmieniono małoletniemu powodowi nazwisko z (...) na (...).

/dowód: odpis zupełny aktu urodzenia – k. 4 akt/

Aktualnie toczy się przed sądem sprawa rozwodowa pomiędzy M. B., a A. B.. Matka powoda po rozstaniu z mężem przeprowadziła się wraz z nim oraz dziesięcioletnią córką O. do G., gdzie wynajmuje mieszkanie, za które czynsz wraz z kosztami eksploatacji mieszkania płaci łącznie 1.000,00 zł. miesięcznie. Dodatkowo opłata za prąd stanowi ok. 150,00 zł. miesięcznie, zaś koszt gazu to wydatek rzędu 400,00 zł. co dwa miesiące.

/dowód: zeznania M. B. – k. 98 akt (min. 00:20:31 – 00:32:46 nagrania), blankiety opłat – k. 10, wydruki potwierdzeń transakcji – k. 6-9 akt/

Matka K. B. (1) jest zatrudniona w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej z siedzibą w G. jako operator urządzeń sterowanych numerycznie w ramach umowy o pracę w wymiarze pełnego etatu, zawartej na czas nieokreślony. W okresie od 1 września 2020 r. do 31 maja 2021 r. jej wynagrodzenie netto wynosiło 3.071,58 zł., w tym za okres od 1 stycznia 2021 r. do 31 stycznia 2021 r. - 2.818,95 zł. Jej całkowity dochód podlegający opodatkowaniu w 2019 roku stanowił kwotę rzędu 36.481,83 zł., a w 2020 roku – 35.764,82 zł.

/dowód: zeznania M. B. – k. 98 akt (min. 00:20:31 – 00:32:46 nagrania), zaświadczenie o średnich dochodach brutto i netto – k. 5 i 57 akt, zaświadczenia z Urzędu Skarbowego w G. – k. 55 -56 akt/

M. B. dodatkowo uzyskuje wsparcie na małoletnie dzieci: K. i O.

z rządowego programu „Rodzina 500+” oraz otrzymuje alimenty od A. B. na ich małoletnią córkę O., których wysokość małżonkowie ustalili na kwotę 500,00 złotych miesięcznie. Ponadto posiada ona samochód marki O. (...), rok prod. 1998; nie ma innego majątku. Matka powoda spłaca przy tym pożyczkę w (...) -u, której miesięczna rata wynosi 1.000,00 zł. miesięcznie. Jest to kredyt konsolidacyjny na spłatę zobowiązań, które zaciągnęła wspólnie z mężem. Płaci także raty za pralkę oraz za telewizor, który kupiła synowi K., w łącznej kwocie 80,00 zł. miesięcznie.

/dowód: zeznania M. B. – k. 98 akt (min. 00:20:31 – 00:32:46 nagrania)/

K. B. (1) jest dzieckiem zdrowym, rozwija się prawidłowo. Chłopiec powtarza pierwszą klasę. Uczy się w Zespole Szkół (...) w G. w zawodzie mechanik pojazdów samochodowych. Za praktyczne zajęcia nauki zawodu w formie praktyk zawodowych otrzymuje 120,00 złotych miesięcznie, nie ma innego dochodu.

Za potrzebne do nauki książki, zeszyty i plecak matka małoletniego w ostatnim czasie wydała 270,00 zł., opłaciła dziecku ubezpieczenie którego koszt wyniósł 69,00 zł., konieczna jest też naprawa komputera, z którego korzysta powód, jednak to wydatek rządu 200,00 zł., na który aktualnie jego matka nie może sobie pozwolić.

/dowód: zeznania świadka K. B. (2) k. 97-98 akt (min. 00:04:37-00:12:10 nagrania), zeznania M. B. – k. 98 akt (min. 00:20:31 – 00:32:46 nagrania)/

Pozwany W. C. (1) od 22 września 2012 roku pozostaje w związku małżeńskim z K. C.. Wraz z żoną, sześciolletnią córką Z. i czteromiesięcznym synem F., pochodzącymi z tego małżeństwa, mieszka w D., w domu stanowiącym własność jego teściowej. Wydatki całej rodziny określa na kwotę rządu 3.000,00 złotych miesięcznie.

/dowód: zeznania W. C. (1) – k. 98 akt (min. 00:34:19 – 00:48:43 nagrania), odpis skrócony aktu małżeństwa – k. 36 akt/

W. C. (1) nie ma wyuczonego zawodu, pracuje na pół etatu jako konserwator w Zespole Szkolno – Przedszkolnym w J.. W okresie od lutego do kwietnia 2021 roku na jego rachunek bankowy prowadzony w Banku Spółdzielczym w G. tytułem wynagrodzenia z tej instytucji wpływały kwoty od 1.129,76 zł. do 1.164,20 złotych. Pozwany dorabia też jako palacz na umowę zlecenie we Wspólnocie Mieszkaniowej w G., gdzie zarabia około 1.500,00 złotych netto. Po potrąceniach dokonanych przez komornika, na rachunek otrzymuje 765,00 złotych.

Wcześniej pozwany pracował w branży budowlanej, jednak aktualnie nie uzyskuje dochodów z tego tytułu.

/dowód: zeznania W. C. (1) – k. 98 akt (min. 00:34:19 – 00:48:43 nagrania), wydruki z operacji na rachunki prowadzonym w Banku Spółdzielczym – k. 32-35 akt/

Żona W. K. C., pozostaje natomiast na urlopie macierzyńskim, wcześniej pracowała w kuchni jednej z pizzerii w G..

Poza wynagrodzeniem uzyskiwanym przez W. C. (1), jego rodzina aktualnie utrzymuje się z zasiłku macierzyńskiego żony w wysokości 760,00 złotych miesięcznie. Korzysta też ze wsparcia na małoletnich Z. i F. z rządowego programu „Rodzina 500+” oraz z pomocy finansowej teściowej pozwanego.

/dowód: zeznania W. C. (1) – k. 98 akt (min. 00:34:19 – 00:48:43 nagrania)/

Żona pozwanego niedawno zakupiła samochód marki F. (...), za który zapłaciła 2.000,00 zł. Małżonkowie nie mają innego majątku.

W. C. (1) posiada zadłużenie z tytułu niespłaconych pożyczek, które łącznie z odsetkami wynosi ponad 100.000,00 zł.

/dowód: zeznania W. C. (1) – k. 98 akt (min. 00:34:19 – 00:48:43 nagrania).

Córka pozwanego oraz M. K. B. jest już dorosła i samodzielna. Pozwany nie płaci już na jej rzecz alimentów.

/dowód: zeznania świadka K. B. (2) k. 97-98 akt (min. 00:04:37-00:12:10 nagrania), zeznania W. C. (1) – k. 98 akt (min. 00:34:19 – 00:48:43 nagrania).

W. C. (1) nigdy nie uczestniczył w życiu małoletniego powoda, nie odwiedzał go, niełożył na jego utrzymanie, nie wie jakie dziecko ma potrzeby i jakie są koszty jego utrzymania.

/okoliczność bezsporna/

W dniu 20 maja 2021 roku W. C. (1) złożył do Prokuratury Rejonowej wG. wniosek w sprawie wytoczenia powództwa „o zaprzeczenie ojcostwa”, wskazując, że matka K. B. (1) tydzień po uznaniu przez niego ojcostwa małoletniego przed Kierowniczką USC poinformowała go, że ten nie jest jego synem, lecz dzieckiem A. B., z którym się później związała.

Tutejsza Prokuratura prowadzi sprawę dot. ustalenia bezskuteczności uznania małoletniego K. B. (1) przez W. C. (1). W sprawie w najbliższym czasie zostanie dopuszczony dowód z badań genetycznych.

/dowód: wniosek – k. 37-38 akt, pismo Prokuratury Rejonowej w G. – k. 45 akt, notatki – k. 74 i 93 akt/

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie co do zasady.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na dokumentach szczegółowo wymienionych w części ustaleń faktycznych niniejszego uzasadnienia, w szczególności na dokumencie urzędowym w postaci odpisu aktu urodzenia powoda oraz dokumentach wskazujących na sytuację materialną stron, których autentyczność nie była kwestionowana, a nadto nie budziła wątpliwości. Sąd poczynił również ustalenia w oparciu o zeznania świadka K. B. (2) oraz zeznania stron, które skonfrontował z pozostałym materiałem dowodowym, który sąd uznał za wiarygodny, a przede wszystkim zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, że art. 3 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. Prawo o aktach stanu cywilnego (t.j. Dz.U.2021, poz. 709), nadaje aktom stanu cywilnego szczególną rangę dowodową; stanowią one bowiem wyłączny dowód zdarzeń w nich stwierdzonych, a ich niezgodność z prawdą może być udowodniona jedynie w postępowaniu sądowym. W przedmiotowym przypadku ewentualne zakwestionowanie ojcostwa pozwanego wobec mał. K. B. (1) mogłoby nastąpić wyłącznie w drodze powództwa o ustalenie bezskuteczności uznania ojcostwa (art. 78 i n. k.r.o.), które dotychczas nigdy nie zostało wszczęte.

Mając powyższe okoliczności na względzie, zarzuty pozwanego zmierzające do zakwestionowania powództwa o alimenty co do zasady z uwagi na podważanie ojcostwa małoletniego powoda z przyczyn oczywistych nie mogły odnieść żadnego skutku, skoro

w aktach sprawy znajduje odpis zupełny aktu urodzenia, z którego wynika, że K. B. (1) (wcześniej C.) pochodzi od W. C. (1), który dziecko uznał. Nie mogą mieć zatem w niniejszym kontekście żadnego znaczenia podnoszone przez pozwanego okoliczności związane z tym, czy i jakie informacje co do faktycznego ojcostwa K. przekazywała mu M. B., ani też fakt, iż matka małoletniego dotychczas nie formułowała wobec pozwanego żadnych roszczeń związanych z alimentowaniem syna.

Zgodnie natomiast z treścią art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Art. 135 § 1 k.r.o. stanowi zaś, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, przy czym wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (§ 2). Rodzice w żadnym razie nie mogą natomiast uchylać się od obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie tylko na tej podstawie, że wykonywanie obowiązku alimentacyjnego stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Rodzice muszą więc podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami (zob. Z. Krzemiński: Alimenty i ojcostwo. Komentarz, Oficyna 2008).

Kodeks rodzinny i opiekuńczy statuuje również zasadę równej stopy życiowej rodziców i dzieci. Świadczenia alimentacyjne rodziców względem dzieci, do czasu osiągnięcia przez nie samodzielności życiowej, nie są limitowane stanem niedostatku. Od chwili urodzenia się dziecka rodzice obowiązani są zapewnić mu utrzymanie na takiej samej

stopie, na jakiej sami żyją (zob. K. Piasecki (red.): Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis Warszawa 2006).

W niniejszej sprawie bezspornym jest, iż na pozwanym W. C. (1) ciąży obowiązek alimentacyjny wobec jego szesnastoletniego syna K. B. (1), bowiem jego małoletnie dziecko, które uczęszcza do szkoły średniej, nie tylko nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, ale też nie posiada żadnego majątku, a tym samym dochodów wystarczających na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Utrzymanie K. B. (1) niewątpliwie przy tym generuje coraz wyższe, tym bardziej, że chłopiec kontynuuje naukę szkole średniej, znajduje się obecnie w fazie intensywnego wzrostu. Wymaga zatem zakupu książek, zeszytów i stosownych pomocy naukowych, odpowiedniej odzieży oraz obuwia czy też środków higieny. W tej sytuacji zobowiązanymi do zapewnienia mu wychowania, środków utrzymania oraz wykształcenia są jego rodzice przy uwzględnieniu, że pozwany nie czyni od wielu lat żadnych osobistych starań o utrzymanie i wychowanie syna, a całość obowiązków z tym związanych obciąża jego matkę.

Jeżeli chodzi natomiast o zarobkowe i majątkowe możliwości pozwanego W. C. (1) w rozumieniu art. 135 k.r.o. to należy stwierdzić, iż wprawdzie pozwany wskazywał, że nie posiada żadnego majątku i pracuje na pół etatu jako konserwator w Zespole Szkolno – Przedszkolnym w J. oraz na podstawie umowy zlecenia we Wspólnocie Mieszkaniowej w G., to jednak w ocenie Sądu jest on w stanie alimentować małoletniego powoda, przy ustaleniu kwoty alimentów na 500,00 zł. miesięcznie. Należy tu przypomnieć, iż osoba, na której ciąży obowiązek alimentacyjny, zwłaszcza względem małoletniego dziecka, niezdolnego jeszcze do samodzielnego utrzymania się, powinna w pełni wykorzystywać swe siły, kwalifikacje i możliwości w celu uzyskiwania dochodów niezbędnych do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej do alimentacji. Nie chodzi tu jednak o to ile dochodu pozwany faktycznie uzyskuje, ale ile mógłby uzyskać gdyby wykorzystał swoje możliwości i umiejętności. Nie sposób przy tym uznać, że adekwatnym poziomem dochodów młodego i zdrowego mężczyzny, jakim jest pozwany, posiadającego przy tym doświadczenie w branży budowlanej, jest kwota niespełna 2.700,00 złotych netto miesięcznie. W obecnej sytuacji ekonomiczno - społecznej, zarówno na krajowym, jak i wspólnotowym rynku pracy, występuje ogromne zapotrzebowanie na usługi budowlane, stąd – w przekonaniu Sadu - W. C. (1) z łatwością mógłby znaleźć pracę pozwalającą na uzyskanie o wiele wyższego wynagrodzenia, niż aktualnie osiąganego. Jakkolwiek można zrozumieć argumenty pozwanego, iż pragnie on częściej być w domu, spędzać czas z żoną i wspólnymi dziećmi, to jednak nie może to stanowić żadnego usprawiedliwienia dla uchylania się od obowiązku alimentacyjnego wobec mał. K. B. (1), który na pomoc i udział w swoim życiu ojca nie może liczyć już od szeregu lat. Notabene poczynione w sprawie ustalenia faktyczne wskazują, iż z dużym prawdopodobieństwem pozwany nie jest zainteresowany uzyskiwaniem oficjalnie wyższych dochodów, w związku z toczącą się przeciwko niemu egzekucją sądową należności przewyższających kwotę 100.000,00 zł., przy czym tego rodzaju zachowanie w sposób oczywisty nie może zasługiwać na ochronę prawną, czy też nawet aprobata.

Zauważyć przy tym należy, że W. C. (1), który sam wnosił o zobowiązanie matki dziecka do szczegółowego udokumentowania swojej sytuacji majątkowej, w tym przedstawienia rozliczeń o wysokości osiąganego dochodu w roku podatkowym 2019 i 2020, zaświadczenia o wysokości uzyskiwanego dochodu za ostatnie 12 miesięcy czy też o pobieranych świadczeniach socjalnych, sam przedłożył jedynie wygenerowany elektronicznie wyciąg z rachunku bankowego prowadzonego na jego nazwisko w Banku Spółdzielczym, nie dokumentując rzetelnie swoich faktycznych dochodów, wydatków czy też ponoszonych opłat.

Ponadto, jak już wyżej zaakcentowano, nie umknęło uwadze Sądu dotychczasowe postępowanie pozwanego, który przez tyle lat w najmniejszym nawet stopniu nie tylko nie interesował się swoim synem, nie wie jakie są jego potrzeby, problemy czy stan zdrowia, ale i nie partycypował w kosztach jego utrzymania. Podkreślić bowiem trzeba, że dzieci, bez względu czy pochodzą ze związku małżeńskiego, czy też związku nieformalnego, powinny żyć na równej stopie życiowej z rodzicami. Pozwany zaś w sposób jaskrawy faworyzuje dzieci pochodzące z małżeństwa, w stosunku do małoletniego powoda. Odpierając zarzuty pozwanego, iż nie interesował się dotychczas mał. K., bo nigdy nie był pewny, że jest on jego dzieckiem, należy wskazać, że przez szereg lat nie podjął on żadnych działań pozwalających na uzyskanie w

sposób prawem przewidzianym owej „pewności” tym bardziej, że sam stwierdził, iż o tym, iż K. nie jest jego synem miał dowiedzieć się tydzień po uznaniu ojcostwa. Znamienne są przy tym zeznania pozwanego złożone na rozprawie, które wskazują, iż W. C. – wbrew stanowisku wyrażanemu w pismach procesowych – sam nie ma pewności, iż K. B. (1) nie jest faktycznie jego synem.

Reasumując zatem powyższe okoliczności oraz uwzględniając, iż całość obowiązków związanych z dokładaniem osobistych starań o utrzymanie i wychowanie małoletniego K. B. (1) obciąża jego matkę, jak również biorąc pod uwagę wysokość wynagrodzenia M. B., które obecnie odpowiada jej możliwościom zarobkowym, a także uwzględniając

wydatki gospodarstwa domowego prowadzonego przez nią wspólnie z dziećmi, jak również uwzględniając możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego, jego sytuację rodzinną i materialną, wydatki i dochody gospodarstwa domowego oraz okoliczność, że jest on zobowiązany do alimentowania jeszcze dwójki małoletnich dzieci,

w ocenie Sądu żądanie pozwu zasługuje na uwzględnienie do kwoty alimentów po 500,00 zł. miesięcznie. Tak określone alimenty będą bowiem również adekwatne do rozmiaru potrzeb małoletniego powoda, wynikających z jego wieku oraz stanu zdrowia i pozwolą na zaspokojenie jego usprawiedliwionych potrzeb, przy uwzględnieniu udziału finansowego jego matki i uzyskiwanych przez nią świadczeń, jak również odpowiadają zasadzie równej stopy życiowej K. i jego ojca.

Biorąc pod uwagę powyższe argumenty orzeczono jak w pkt. 1 wyroku, datę początkową alimentów ustalając, zważywszy na datę wydania w sprawie wyroku, od dnia 1 października 2021 r., zaś datę płatności rat alimentacyjnych określono zgodnie z żądaniem pozwu na każdy 15-ty dzień danego miesiąca, z góry. W pozostałym natomiast zakresie oddalono powództwo jako nieuzasadnione.

Rozstrzygnięcie zawarte w pkt. 3 wyroku oparto na przepisie art. 113 ustawy

o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, zważywszy na obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec małoletnich dzieci oraz wysokość jego zobowiązań cywilnoprawnych.

Z kolei orzeczenie objęte pkt. 4 wyroku uzasadnia przepis art. 102 k.p.c. przy uwzględnieniu charakteru sprawy, faktu, iż stroną powodową jest małoletnie dziecko, a powództwo zostało w większości uwzględnione.

Stosownie zaś do treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w punkcie 1 nadano z urzędu rygor natychmiastowej wykonalności.